

ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» បញ្ចេញភាពរបស់មូលគីស្សាដែក ការហែករាំងនន និងការចូលទៅជិតព្រះ

សុខភាពនេះរួមបញ្ចូលវិសាលភាពពេញលេញនៃការបំពេញរបស់យ៉ូមគីពួរនៅក្នុងកិច្ចការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវ ការហែករាំងនន ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» បញ្ចេញភាពរបស់មូលគីស្សាដែក (រួមទាំងនំប៉័ង និងស្រា) ការទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ការរួបរួម និងតួនាទីរបស់អ្នកជឿជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។ វានិយាយអំពីរបៀបដែលធាតុផ្សំទាំងនេះប៉ះពាល់ដល់ការរួបរួម និងការចូលទៅជិតព្រះជាម្ចាស់ ដែលមានមូលដ្ឋានទាំងស្រុងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

១. យ៉ូមគីពួរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់

យ៉ូមគីពួរ ដែលមានរៀបរាប់លម្អិតនៅក្នុងលេវីវិវិធី ជំពូកទី១៦ លេវីវិវិធី ២៣:២៦-៣២ និងជនគណនា ២៩:៧-១១ គឺជាថ្លៃនៃការប្រោសលោះ ដែលជាកំពូលនៃប្រព័ន្ធយញ្ញូបូជារបស់អ៊ីស្រាអែល ដោយសម្អាតរោងឧបោសថ និងប្រជាជន ដើម្បីស្តារទំនាក់ទំនងសេចក្តីសញ្ញារបស់ពួកគេជាមួយព្រះឡើងវិញ

- សម្តេចសង្ឃ៖ សម្តេចសង្ឃ (អេវីរ៉ុន ឬអ្នកស្នងតំណែង) ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅពីក្រោយរាំងននម្តងក្នុងមួយឆ្នាំជាមួយនឹងឈាម ដើម្បីថ្វាយដង្ហាយឆ្នួនសម្រាប់ខ្លួនគាត់ និងអ៊ីស្រាអែល (លេវីវិវិធី ១៦:២-៦, ១៦:១១-១៤)។ ការចូលរបស់គាត់ត្រូវបានរឹតត្បិត ហើយគាត់តម្រូវឱ្យមានយញ្ញូបូជាលោះបាបសម្រាប់ខ្លួនគាត់ដោយសារតែអំពើបាបរបស់គាត់ (លេវីវិវិធី ១៦:១១)។
- យញ្ញូបូជា៖ គោល្មោលមួយត្រូវបានថ្វាយជាយញ្ញូបូជាសម្រាប់អំពើបាបរបស់សង្ឃ និងព្រះមួយសម្រាប់ប្រជាជន ដោយមាន ឈាមប្រោះលើកៅអីមេត្តាករុណាដើម្បីឆ្នួននឹងបាប (លេវីវិវិធី ១៦:១១, ១៦:១៥-១៦)។
- ពពែរងទុក្ខ៖ ពពែរងទុក្ខ បន្ទាប់ពីសម្តេចសង្ឃសារភាពអំពើបាបរបស់អ៊ីស្រាអែលចំពោះវា វាយកម្រិតបាបទាំងនោះទៅក្នុង ទីរហោស្ថាន ដែលជានិមិត្តរូបនៃការបណ្តេញចេញរបស់ពួកគេ (លេវីវិវិធី ១៦:២០-២២)។
- ឆ្មប៖ សម្តេចសង្ឃដុតឆ្មប បង្កើតពពកដើម្បីការពារគាត់ពីសិរីល្អរបស់ព្រះនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ដើម្បីទប់ស្កាត់ការស្លាប់ (លេវីវិវិធី ១៦:១២-១៣)។ ឆ្មបតំណាងឱ្យការអធិស្ឋាន (ទំនុកដំកើង ១៤១:២ “សូមឱ្យការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំត្រូវបានរាប់ជាឆ្មបនៅចំពោះព្រះអង្គ”)។
- ការសម្អាត៖ ឈាមបន្ទុករោងឧបោសថ អាសនៈ និងមនុស្សពីភាពសៅហ្មងនៃអំពើបាប ដោយធានាថាវត្តមានរបស់ព្រះនៅតែមាន (លេវីវិវិធី ១៦:១៦-១៩, ១៦:៣០)។
- ការសារភាព៖ ការសារភាពរបស់សម្តេចសង្ឃលើពពែរងទុក្ខ ផ្ទេរអំពើបាបរបស់អ៊ីស្រាអែល (លេវីវិវិធី ១៦:២១)។
- ការសម្រាក និង ទុក្ខវេទនា៖ អ៊ីស្រាអែលគោរពថ្ងៃឈប់សម្រាក ដោយមិនធ្វើការងារ ហើយធ្វើបាបខ្លួនឯង (ទំនងជាការតមអាហារ) ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពរាបទាប និងការពឹងផ្អែកលើសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ (លេវីវិវិធី ១៦:២៩-៣១, លេវីវិវិធី ២៣:២៧-៣២)។
- ការផ្សះផ្សា៖ បល្ល័ង្កមេត្តាករុណា ដែលប្រោះដោយឈាម គឺជាកន្លែងដែលព្រះជួបនឹងអ៊ីស្រាអែល (លេវីវិវិធី ១៦:១៤, និក្ខមនំ ២៥:២២) ប៉ុន្តែការចូលទៅកាន់នោះមានកំណត់ចំពោះសម្តេចសង្ឃប៉ុណ្ណោះ។
- វិសាលភាពសាធារណៈ និងបុគ្គល៖ ការប្រោសលោះគ្របដណ្តប់លើអំពើបាបទាំងមូលរបស់សហគមន៍ និងបុគ្គល (លេវីវិវិធី ១៦:១៧, ១៦:៣០)។
- ទីរហោស្ថាន៖ ការនិរទេសពពែរងគ្រោះទៅកន្លែងស្ងាត់ជ្រងំលុបបំបាត់អំពើបាប (លេវីវិវិធី ១៦:២២)។

វាំងននដែលព្រែកទីបរិសុទ្ធចេញពីទីបរិសុទ្ធបំផុត តំណាងឲ្យរបាំងរាងភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ និងអំពើបាបរបស់មនុស្ស (លេវីវិទ្យា ១៦:២) ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើការចូលប្រើប្រាស់ដែលមានការរឹតត្បិត និងលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្ននៃពិធីនៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់ ដែលតម្រូវឲ្យមានការធ្វើឡើងវិញជារៀងរាល់ឆ្នាំ (លេវីវិទ្យា ១៦:៣៤)។

២. ការបំពេញបុណ្យយ៉ូមគីព្រូររបស់ព្រះយេស៊ូវ

គម្ពីរសញ្ញាថ្មី ជាពិសេសគម្ពីរហេព្រើរ បង្ហាញពីការសុគត ការរស់ឡើងវិញ និងការយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌របស់ព្រះយេស៊ូវ ជាការសម្រេចចុងក្រោយនៃពិធីបុណ្យ ដោយផ្លាស់ប្តូរពិធីសាសនាបណ្តោះអាសន្ននៅលើផែនដីរបស់វាទៅជាការពិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៅស្ថានសួគ៌៖

□ សម្តេចសង្ឃក្នុងលំដាប់លោកម៉ិលគីស្សាដែក៖

□ ព្រះយេស៊ូវគឺជាសម្តេចសង្ឃដ៏អស់កល្បជានិច្ច គ្មានបាប តាមលំដាប់លោកម៉ិលគីស្សាដែក (ហេព្រើរ ៤:១៤, ៥:៦, ៧:១៧, ៧:២៤-២៥) ដែលខ្ពស់ជាងសង្ឃលេវី។ មិនដូចលោកអេរីរ៉ុន ដែលត្រូវការការប្រោសលោះសម្រាប់ខ្លួនគាត់ (លេវីវិទ្យា ១៦:១១) ហើយដែលបញ្ជូនពិភពរបស់គាត់ជាបណ្តោះអាសន្នដោយសារតែស្លាប់ (ហេព្រើរ ៧:២៣) ព្រះយេស៊ូវ «តែងតែមានព្រះធន្នរស់ដើម្បីអង្វរ» (ហេព្រើរ ៧:២៥)។ បញ្ជូនពិភពរបស់ទ្រង់ ដែលស្រដៀងនឹងលោកម៉ិលគីស្សាដែក (ហេព្រើរ ៧:៣ «ដោយគ្មានថ្ងៃចាប់ផ្តើម ឬថ្ងៃបញ្ចប់នៃជីវិត») គឺអស់កល្បជានិច្ច និងល្អឥតខ្ចោះ (ហេព្រើរ ៧:១១-២៨)។

□ ទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងទិសក្តារៈនៅស្ថានសួគ៌ មិនមែនរោងឧបោសថនៅលើផែនដីទេ ដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ (ហេព្រើរ ៩:២៤, ៩:១២) ដោយបំពេញតួនាទីជាសម្តេចសង្ឃ (លេវីវិទ្យា ១៦:២-៣)។

□ ការលះបង់ និង ការធ្វើបាប៖

□ ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅលើឈើឆ្កាងគឺជាយញ្ញបូជាលោះបាបចុងក្រោយ (ហេព្រើរ ៩:២៦ «ទ្រង់បានលេចមកម្តងសម្រាប់ទាំងអស់... ដើម្បីដោះអំពើបាបដោយយញ្ញបូជារបស់ព្រះអង្គទ្រង់») និងជាពិព្រាងទុក្ខ (ពេត្រុសទី១ ២:២៤ «ទ្រង់ផ្ទាល់បានផ្ទុកអំពើបាបរបស់យើងនៅលើរូបករណ៍ អេសាយ ៥៣:៦ «ព្រះអម្ចាស់បានដាក់អំពើទុច្ចរិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នាលើទ្រង់»)។ ព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ដែលបានបង្ហូរនៅខាងក្រៅក្រុងយេរូសាឡឹម (យ៉ូហាន ១៩:១៧ ហេព្រើរ ១៣:១២) បានឆ្លងជារៀងរហូត (ហេព្រើរ ១០:១០) និងលុបបំបាត់អំពើបាប មិនដូចយញ្ញបូជាប្រចាំឆ្នាំរបស់យ៉ូមគីព្រូរទេ (លេវីវិទ្យា ១៦:១៥-២២)។

□ យញ្ញបូជារបស់ទ្រង់គឺជា «យញ្ញបូជាដ៏ក្រអូប» (អេភេសូរ ៥:២) ដែលស្រដៀងគ្នានឹងក្លិនក្រអូបដ៏ឈ្ងុយឆ្ងាញ់របស់បុណ្យយ៉ូមគីព្រូរ (លេវីវិទ្យា ១៦:៩)។

□ ធ្លុបជាការអធិស្ឋាន៖

□ ការអធិស្ឋានរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅលើផែនដី ជាពិសេសការអធិស្ឋានរបស់សម្តេចសង្ឃរបស់ទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៧:៩-២០) និងការអង្វរឥតឈប់ឈររបស់ទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌ (ហេព្រើរ ៧:២៥, រ៉ូម ៨:៣៤) បានបំពេញពពកធ្លុប (លេវីវិទ្យា ១៦:១២-១៣)។ ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកជឿបានកើនឡើងដល់ដូចជាធ្លុបតាមរយៈទ្រង់ (វិវរណៈ ៥:៨ “បានមាសពេញដោយធ្លុប ដែលជាការអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ”; វិវរណៈ ៨:៣-៤)។

□ ទំនុកដំកើង ១៤១:២ ភ្ជាប់ការអធិស្ឋានទៅនឹងធ្លុប ដែលពង្រឹងដោយការសម្របសម្រួលរបស់ព្រះយេស៊ូវ (យ៉ូហាន ១៦:២៣-២៤)។

□ ការសម្អាត៖

□ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្អាតទិសក្តារៈនៅស្ថានសួគ៌ (ហេព្រើរ ៩:២៣-២៤) និងសតិសម្បជញ្ញៈរបស់អ្នកជឿ (ហេព្រើរ ៩:១៤, យ៉ូហានទី១ ១:៧, «ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់សម្អាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់»)។ នេះលើសពីការសម្អាតបណ្តោះអាសន្នរបស់យ៉ូមគីព្រូរ (លេវីវិទ្យា ១៦:១៦-១៩)។

□ ការសារភាព និងការផ្ទេរអំពើបាប៖

□ ព្រះយេស៊ូវទទួលបន្ទុកអំពើបាបរបស់មនុស្សជាតិ (អេសាយ ៥៣:៦, ពេត្រុសទី១ ២:២៤) ដោយបំពេញតួនាទីជាពិព្រាងទុក្ខ (លេវីវិទ្យា ១៦:២១)។ ការសារភាពរបស់អ្នកជឿត្រូវបានព្រះយេស៊ូវផ្តល់ជូនតាមរយៈការអង្វររបស់ទ្រង់ (យ៉ូហានទី១ ១:៩)។

□ ការសម្រាក និងការរងទុក្ខ៖

❑ កិច្ចការដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើរួចហើយផ្តល់នូវការសម្រាកដ៏អស់កល្បជានិច្ច (ហេព្រើរ ៤:៩-១០ «ជាថ្ងៃឈប់សម្រាក សម្រាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះ»); ម៉ាថាយ ១១:២៨ «ចូរមកឯខ្ញុំ... ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានសម្រាក» ដែលលើសពីការ សម្រាកប្រចាំឆ្នាំរបស់យ៉ូមគីពួរ (លេវីវិន័យ ១៦:៣១)។

❑ ការផ្សះផ្សា៖

❑ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺជាការប្រោសលោះ (រ៉ូម ៣:២៥ ភ្ជាប់ទៅនឹងបល្ល័ង្កនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា) ផ្សះផ្សាមនុស្សជាតិជាមួយព្រះ (កូរិនថ ១:២០ រ៉ូម ៥:១០-១១)។ កិច្ចការរបស់ទ្រង់ធ្វើឱ្យការផ្សះផ្សានៃថ្ងៃយ៉ូមគីពួរក្លាយជាសកល (១យ៉ូហាន ២:២)។

❑ ការចូលទៅកាន់ព្រះ៖

❑ ព្រះយេស៊ូវបើកផ្លូវចូលទៅកាន់រត្នមានរបស់ព្រះដោយផ្ទាល់ (ហេព្រើរ ១០:១៩-២២ «ទំនុកចិត្តក្នុងការចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធដោយសារព្រះលោហិត មិនដូចការចូលដែលមានការរឹតត្បិតរបស់យ៉ូមគីពួរទេ (លេវីវិន័យ ១៦:២)។

❑ វិសាលភាពសាធារណៈ និងបុគ្គល៖

❑ ការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្របដណ្តប់លើមនុស្សទាំងអស់ (ដីម៉ូថេទី ១ ២:៥-៦) និងបុគ្គលម្នាក់ៗ (យ៉ូហាន ៣:១៦) ដែលបំពេញវិសាលភាពពីរបស់យ៉ូមគីពួរ (លេវីវិន័យ ១៦:១៧)។

❑ ទីរហោស្ថាន និងទុក្ខវេទនានៅខាងក្រៅជំរះ

❑ ការឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ «នៅខាងក្រៅទ្វារ» (ហេព្រើរ ១៣:១២, យ៉ូហាន ១៩:១៧) ស្របគ្នានឹងការនិរទេសរបស់ពពែរងទុក្ខ (លេវីវិន័យ ១៦:២២)។

៣. ការរំហែកស្បែកជាមួយរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ការរំហែករាំងននព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅពេលព្រះយេស៊ូវសុគត (ម៉ាថាយ ២៧:៥០-៥១ ម៉ាកុស ១៥:៣៧-៣៨ លូកា ២៣:៤៥-៤៦) គឺជាទង្វើដ៏ទេវភាព ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងហេព្រើរ ១០:២០ ថាជាមួយរូបកាយរបស់ទ្រង់ («តាមរយៈរាំងនន ពោលគឺតាមរយៈសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់»):

❑ ការចូលទៅជិតព្រះជាម្ចាស់៖ ការរំហែកនៃរាំងននដករបាំងនៃអំពើបាបចេញ ដោយបើក «ផ្លូវថ្មី និងជីវិត» ទៅកាន់រត្នមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (ហេព្រើរ ១០:១៩-២០)។ នេះបំពេញការចូលដែលមានការរឹតត្បិតរបស់យ៉ូមគីពួរ ជាកន្លែងដែលមានតែសម្តេចសង្ឃប៉ូណ្តោះដែលចូលទៅពីក្រោយរាំងនន (លេវីវិន័យ ១៦:២)។

❑ ការបំពេញនៃហេព្រើរ ៩:៨៖ ហេព្រើរ ៩:៨ ចែងថា «ផ្លូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធមិនទាន់បើកនៅឡើយទេ ដរាបណារោងខបោសចទីមួយនៅឈរនៅឡើយ» ដែលបង្ហាញពីដែនកំណត់នៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់។ ការរំហែកនៃរាំងននបង្ហាញពីទីបញ្ចប់នៃរបាំងទាំងនេះ ដោយសារយញ្ញបូជារបស់ព្រះយេស៊ូវធ្វើឱ្យរោង (ហេព្រើរ ៨:១៣, ៩:១១-១២)។

❑ រូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ រូបកាយដែលបាក់បែករបស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង (យ៉ូហាន ១៩:៣៤, ហេព្រើរ ១០:៥-១០) គឺជាមធ្យោបាយនៃការចូលទៅជិត ដោយជំនួសការបំបែកនៃរាំងននជាមួយនឹងការចូលដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ព្រះ (ហេព្រើរ ១០:២២)។

❑ គំនិតផ្តួចផ្តើមដ៏ទេវភាព៖ ការរំហែក «ពីលើចុះក្រោម» (ម៉ាថាយ ២៧:៥១) បង្ហាញពីសកម្មភាពរបស់ព្រះ មិនមែនការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់មនុស្សទេ ដែលស្របនឹងកិច្ចការដែលព្រះយេស៊ូវបានបញ្ចប់ (យ៉ូហាន ១៩:៣០ «ការស្រេចហើយ»)។

៤. ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» នៅក្នុង យ៉ូហាន ១៤:៦

សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ព្រះយេស៊ូវថា «ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត ហើយជាជីវិត។ គ្មានអ្នកណាទៅឯព្រះវរបិតាបានឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈខ្ញុំ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) ដែលបានមានបន្តលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៤:១-៥) កំណត់តួនាទីផ្តាច់មុខរបស់ទ្រង់ថា៖

❑ ផ្លូវ៖ ព្រះយេស៊ូវគឺជាផ្លូវតែមួយគត់ទៅកាន់ព្រះវរបិតា ដែលបំពេញនូវការសម្របសម្រួល (១ដីម៉ូថេ ២:៥ “អ្នកសម្របសម្រួលតែម្នាក់រវាងព្រះនិងមនុស្ស គឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដែលជាមនុស្ស”)។ យញ្ញបូជា និងបព្វជិតភាពរបស់ទ្រង់ផ្តល់នូវសិទ្ធិចូលប្រើប្រាស់ ដែលលើសពីសម្តេចសង្ឃនៃថ្ងៃយ៉ូមគីពួរ (លេវីវិន័យ ១៦:២)។

❑ សេចក្តីពិត៖ ទ្រង់បង្ហាញពីវិរាណៈរបស់ព្រះ (យ៉ូហាន ១៤:១៤, ១៧:១៧) ដោយបំពេញតាមក្រឹត្យវិន័យ (ម៉ាថាយ ៥:១៧)។

- ជីវិត៖ ទ្រង់ប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច (យ៉ូហាន ១០:១០, ១១:២៥, រ៉ូម ៦:២៣)។
- ការតភ្ជាប់ទៅនឹងរាំងនន្ទ៖ រាំងនន្ទដែលរហែក គឺជាប្រកាយរបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ១០:២០) គឺជា «ផ្លូវថ្មី ហើយមានជីវិត» ដែលស្របគ្នាដោយផ្ទាល់ជាមួយ «ផ្លូវ» នៅក្នុងយ៉ូហាន ១៤:៦។ ការសុគតរបស់ទ្រង់បើកផ្លូវចូលទៅកាន់ព្រះវរបិតា ដោយបំពេញតាមការទាមទាររបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៧:២៥)។

៥. បញ្ចេញផលរបស់មិលគីស្យាដែក និងនំប៉ុង និងស្រាទំពាំងបាយជូរ

មិលគីស្យាដែក ដែលបានណែនាំនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១៤:១៨-២០ និងបានពន្យល់នៅក្នុងហេព្រើរ ៧:១-១៧ បានបង្ហាញពីឋានៈជាបូជាចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖

- បញ្ចេញផលអស់កល្បជានិច្ច៖ មិលគីស្យាដែក «គ្មានឪពុក ឬម្តាយ ឬពង្សារតារឡើយ គ្មានដើមកំណើតនៃថ្ងៃ ឬចុងបញ្ចប់នៃជីវិតឡើយ» (ហេព្រើរ ៧:៣) មានលក្ខណៈដូចព្រះយេស៊ូវ ដែលបញ្ចេញផលរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត (ហេព្រើរ ៧:២៤)។
- ស្តេច និង សង្ឃ៖ ក្នុងនាមជាស្តេចនៃក្រុងសាឡើម និងជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨, ហេព្រើរ ៧:១) លោកបានរួមបញ្ចូលគ្នាទាំងនេះដែលព្រះយេស៊ូវបានបំពេញ (សាការី ៦:១៣ «លោកនឹងទទួលបានកិត្តិយសជាស្តេច ហើយនឹងអង្គុយគ្រងរាជ្យលើបល្ល័ង្ករបស់លោក»)។
- នំប៉ុង និងស្រាទំពាំងបាយជូរ៖ មិលគីស្យាដែក «បានយកនំប៉ុង និងស្រាទំពាំងបាយជូរចេញមក» (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨) ដែលបានធ្វើរបស់សង្ឃក្នុងការរួមរួម ឬប្រទានពរដល់អាប់រ៉ាម ដែលខុសពីយញ្ញូបុរាណរបស់យ៉ូមគីព្រួរ។ នេះបង្ហាញពីពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាកន្លែងដែលរូបកាយ (នំប៉ុង) និងឈាម (ស្រាទំពាំងបាយជូរ) របស់ព្រះយេស៊ូវបង្កើតសេចក្តីសញ្ញាថ្មី (ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៨, កូរិនថូសទី១ ១១:២៤-២៥)។
- ឧត្តមភាព៖ ភាពអស្ចារ្យរបស់មិលគីស្យាដែក ដែលបង្ហាញដោយដង្ហាយមួយភាគដប់របស់អំប្រាហាំ (ហេព្រើរ ៧:៤-១០) ធ្វើឱ្យបញ្ចេញផលរបស់លោកខ្ពស់ជាងលំដាប់លេវី (ហេព្រើរ ៧:១១) ដែលជាតំណាងនៃបញ្ចេញផលដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះយេស៊ូវ (ហេព្រើរ ៧:១៧ «អ្នកជាបូជាចារ្យជារៀងរហូត តាមលំដាប់របស់មិលគីស្យាដែក»)។
- ការតភ្ជាប់ទៅនឹងថ្ងៃយ៉ូមគីព្រួរ៖ សម្តេចសង្ឃលេវីរបស់ថ្ងៃយ៉ូមគីព្រួរបានថ្វាយឈាម (លេវីវិន័យ ១៦:១៤-១៥) ប៉ុន្តែបញ្ចេញផលរបស់មិលគីស្យាដែកជាមួយនឹងនំប៉ុង និងស្រា ចង្អុលបង្ហាញពីលំដាប់ខ្ពស់ជាង។ ព្រះយេស៊ូវ តាមលំដាប់របស់មិលគីស្យាដែក បានបំពេញការប្រោសលោះរបស់ថ្ងៃយ៉ូមគីព្រួរជាមួយនឹងព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៩:១២) ហើយបង្កើតការរួមរួមជាមួយនំប៉ុង និងស្រា (កូរិនថូសទី១ ១១:២៤-២៥) ដោយភ្ជាប់បញ្ចេញផលរបស់ទ្រង់ទៅនឹងពិធីទាំងពីរ។
- ការតភ្ជាប់ទៅនឹងពិធីរួមរួម៖ នំប៉ុង និងស្រារបស់មិលគីស្យាដែក (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨) បង្ហាញពីធាតុផ្សំនៃពិធីរួមរួមដោយផ្ទាល់ដោយពង្រឹងតួនាទីរបស់ព្រះយេស៊ូវជាសង្ឃដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលសម្របសម្រួលសេចក្តីសញ្ញាថ្មី (ហេព្រើរ ៨:៦)។
- ការតភ្ជាប់ទៅនឹង «ផ្លូវ»៖ ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) ត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងបញ្ចេញផលមិលគីស្យាដែករបស់ទ្រង់ ដែលតាមរយៈនោះទ្រង់បានថ្វាយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ (រូបកាយ និងឈាម នំប៉ុង និងស្រាទំពាំងបាយជូរ) ជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះវរបិតា (ហេព្រើរ ១០:២០)។

៦. រូបកាយរបស់អ្នកជឿជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

អ្នកជឿគឺជាព្រះវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទាំងជាលក្ខណៈបុគ្គល និងជាក្រុម៖

- កូរិនថូសទី១ ៦:១៩-២០៖ «រូបកាយរបស់អ្នករាល់គ្នាជាព្រះវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលគង់នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា... អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានទិញក្នុងតម្លៃថ្លៃដូច្នោះ ចូរលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងរូបកាយរបស់អ្នករាល់គ្នាចុះ»។
- កូរិនថូសទី១ ៣:១៦-១៧៖ «អ្នករាល់គ្នាជាព្រះវិហាររបស់ព្រះ ហើយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា»។
- អេភេសូរ ២:២១-២២៖ ព្រះវិហារគឺជា «ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ... ជាទីគង់នៅសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ដោយព្រះវិញ្ញាណ»។
- កូរិនថូសទី២ ៦:១៦៖ «យើងជាព្រះវិហារនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់» (សូមមើលលេវីវិន័យ ២៦:១២)។

ការតភ្ជាប់ទៅយ៉ូមគីព្រួរ៖

□ យមគីព្យ បានបន្សុទ្ធរោងខោសថសម្រាប់វត្តមានរបស់ព្រះ (លេវីវិទ្យ ១៦:១៦)។ យញ្ញបូជារបស់ព្រះយេស៊ូវបន្សុទ្ធអ្នកជឿ (ហេប្រើរ ៩:១៤) ដោយធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលព្រះវិញ្ញាណគង់នៅ (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩) ដោយបំពេញការគង់នៅរបស់ព្រះក្នុងចំណោមអាស្រ័យរបស់ទ្រង់ (និក្ខមនំ ២៥:២២)។

ការតភ្ជាប់ទៅរាំងននៈ

□ រាំងននៈដែលរហែក (ហេប្រើរ ១០:២០) បើកផ្លូវចូល ដែលអនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណគង់នៅក្នុង ហើយបំប្លែងអ្នកជឿឲ្យទៅជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (២កូរិនថូស ៦:១៦)។

ការតភ្ជាប់ទៅ ០០០០០;ផ្តល់០០០០០;៖

□ ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) ធ្វើឲ្យអ្នកជឿក្លាយជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដោយផ្តល់ផ្លូវទៅកាន់ព្រះវរបិតា ដែលតាមរយៈនោះព្រះវិញ្ញាណគង់នៅ (យ៉ូហាន ១៤:១៦-១៧)។

ការតភ្ជាប់ទៅមូលគីស្សាដែក៖

□ បញ្ចេញភាពមូលគីស្សាដែករបស់ព្រះយេស៊ូវ (ហេប្រើរ ៧:១៧) បន្សុទ្ធអ្នកជឿជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធតាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ (ហេប្រើរ ៩:១៤) ដោយនាំប៉ុន និងស្រាវៃពិធីបុណ្យរំលឹកពីបញ្ចេញភាពនេះ (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨)។

៧. តួនាទី និងការទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានទទួលតាមរយៈជំនឿ ការប្រែចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានផ្លូវចូលទៅជិតព្រះ និងការទំនាក់ទំនង៖

□ ការចូលទៅកាន់ព្រះវិញ្ញាណ៖

- កិច្ចការ ២:៣៨៖ «ចូរប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចុះ... នោះអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»។
- អេភេស្ត ១:១៣-១៤៖ អ្នកជឿត្រូវបាន «បោះត្រាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបានសន្យា» លើជំនឿ។
- កាឡាទី ៣:២៖ ព្រះវិញ្ញាណត្រូវបានទទួល «ដោយការស្តាប់ដោយសេចក្តីជំនឿ»។
- រ៉ូម ៨:៩៖ អ្នកជឿទាំងអស់មានព្រះវិញ្ញាណ ដែលធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយជាព្រះវិហារ (១កូរិនថូស ៦:១៩)។

□ ការទំនាក់ទំនង៖

- ការបង្រៀន៖ យ៉ូហាន ១៤:២៦ «ទ្រង់នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាពីគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់»។
- ការណែនាំ៖ យ៉ូហាន ១៦:១៣ «ទ្រង់នឹងណែនាំអ្នករាល់គ្នាឲ្យចូលទៅក្នុងគ្រប់សេចក្តីពិត»។
- ការអង្វរ៖ រ៉ូម ៨:២៦ «ព្រះវិញ្ញាណអង្វរជំនួសយើង»។
- សុបិន ការនិមិត្ត និងវិវរណៈ៖ កិច្ចការ ២:១៧-១៨ (សូមមើល យ៉ូអែល ២:២៨-២៩) «ពួកយុវជនរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញការនិមិត្ត ហើយពួកគាត់នឹងទំរប់អ្នករាល់គ្នានឹងយល់សប្តិ»។ ឧទាហរណ៍រួមមាន ការនិមិត្តរបស់ពេត្រុស (កិច្ចការ ១០:៩-១៦) ការនិមិត្តរបស់ប៉ូលនៅស្រុកម៉ាសេដូន (កិច្ចការ ១៦:៩) និងវិវរណៈរបស់យ៉ូហាន (វិវរណៈ ១:១០-១១)។

□ ការចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ដោយត្រឹមត្រូវ៖

- ព្រះវិញ្ញាណជួយសម្រួលដល់ការចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការធ្វើជាកូន (រ៉ូម ៨:១៥-១៦ «យើងស្រែកឡើងថា អីប្តា! ព្រះវរបិតា!») ការអធិស្ឋាន (រ៉ូម ៨:២៦) និងការថ្វាយបង្គំ (យ៉ូហាន ៤:២៣-២៤)។ សុបិន និងការនិមិត្តជួយបង្កើនការចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ដោយបង្ហាញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ (កិច្ចការ ១០:១៩)។
- អេភេស្ត ២:១៨៖ «ដោយសារទ្រង់ យើងទាំងពីរមានផ្លូវចូលទៅឯព្រះវរបិតា ក្នុងព្រះវិញ្ញាណតែមួយ»។

ការតភ្ជាប់ទៅយ៉ូមគីបញ្ចរ៖

□ ពិធីបុណ្យយ៉ូមគីមិនបានអនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណគង់នៅក្នុងខ្លួនទេ (ហេប្រើរ ៩:៩-១០)។ កិច្ចការរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្រេចបាននូវរឿងនេះដោយអនុញ្ញាតឲ្យមានវត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (អេសេគាល ៣៦:២៧)។

ការតភ្ជាប់ទៅរាំងននៈ

□ ការរំហែករាំងនន (ហេព្រើរ ១០:២០) បើកផ្លូវចូល (ហេព្រើរ ១០:១៩) ដោយលុបបំបាត់របាំងនៃហេព្រើរ ៩:៨ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណសណ្ឋិតនៅក្នុង ការប្រែចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (កិច្ចការ ២:៣៨)។ ការទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះវិញ្ញាណ រួមទាំងសុបិន ការនិមិត្ត និងវិរណៈ ហូរចេញពីផ្លូវចូលនេះ។

ការតភ្ជាប់ទៅ ០០០០០;ផ្តល់០០០០០;៖

□ ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) គឺជាអ្នកសម្របសម្រួល ដែលតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណត្រូវបានចាត់ឱ្យមក (យ៉ូហាន ១៦:៧) ដោយណែនាំអ្នកជឿនៅក្នុងសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៦:១៣)។

ការតភ្ជាប់ទៅមូលដ្ឋានដៃក៖

□ បញ្ចេញពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដៃក៖ (ហេព្រើរ ៧:១៧) បានឆ្លងចាប់ (ហេព្រើរ ៩:១២) ដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណ សណ្ឋិតនៅក្នុងយើង ដែលបង្ហាញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ (កិច្ចការ ២:១៧-១៨)។

៨. ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកជាពិធីសាសនាដែលធ្វើឡើងតែម្តងគត់

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាទង្វើមួយដងដែលផ្តួចផ្តើមអ្នកជឿចូលទៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាថ្មី៖

- កិច្ចការ ២:៣៨៖ «ចូរប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចុះ... នោះអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»។
- រ៉ូម ៦:៣-៤៖ រួមជាមួយការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
- អេភេសូរ ៤:៥៖ «ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកតែមួយ»។
- កិច្ចការ ១៩:៤-៦: ជារឿយៗត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងការទទួលព្រះវិញ្ញាណ។
- ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកធ្វើឱ្យអ្នកជឿស្របនឹងការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាស្បែកមុខដែលរំហែក (រ៉ូម ៦:៣, ហេព្រើរ ១០:២០) នាំពួកគេចូលទៅក្នុង «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) និងប្រទានព្រះវិញ្ញាណ (កិច្ចការ ២:៣៨) ដែលជាអ្នកទំនាក់ទំនង (កិច្ចការ ២:១៧-១៨)។ ការងាររបស់ព្រះវិញ្ញាណនៅតែបន្តបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (កាឡាទី ៥:១៦)។

ការតភ្ជាប់ទៅយ៉ូមគឺបញ្ជ៖

□ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកបំពេញតាមការសម្គាល់នៃថ្ងៃយ៉ូមគឺបញ្ជ (លេវីវិស័យ ១៦:៣០) តាមរយៈការរួមជាមួយយញ្ញបូជារបស់ព្រះយេស៊ូវ (រ៉ូម ៦:៣-៤)។

ការតភ្ជាប់ទៅមូលដ្ឋានដៃក៖

□ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកបំពេញតាមការសម្គាល់នៃថ្ងៃយ៉ូមគឺបញ្ជដែលសម្របសម្រួលដោយបញ្ចេញពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដៃក៖ (ហេព្រើរ ៨:៦) ដែលតំណាងដោយនំប៉័ង និងស្រាសនៃពិធីសាសនាម៉ែង (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨)។

៩. ពិធីរួបរួម និងតួនាទីរបស់វា

ពិធីរួបរួម ដែលបង្កើតឡើងដោយព្រះយេស៊ូវ (ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៨, កូរិនថូសទី១ ១១:២៣-២៥) រំលឹកដល់រូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់៖

- នំប៉័ង៖ «នេះជារូបកាយខ្ញុំ ដែលសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា» (កូរិនថូសទី១ ១១:២៤) ស្បែកមុខដែលរំហែក (ហេព្រើរ ១០:២០)។
- ពែង៖ «ពែងនេះជាសញ្ញាថ្មីដែលតាំងនៅក្នុងឈាមខ្ញុំ» (កូរិនថូសទី១ ១១:២៥) ដែលបំពេញបង្គំនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា (រ៉ូម ៣:២៥)។
- គោលបំណង៖ រំលឹកដល់ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ (កូរិនថូសទី១ ១១:២៤-២៥) ប្រកាសពីវា (កូរិនថូសទី១ ១១:២៦) លើកកម្ពស់ឯកភាព (កូរិនថូសទី១ ១០:១៦-១៧) និងតម្រូវឱ្យមានការពិនិត្យឡើងវិញដោយខ្លួនឯង (កូរិនថូសទី១ ១១:២៨)។

ការតភ្ជាប់ទៅយ៉ូមគឺបញ្ជ៖

□ ពិធីរួបរួមអបអរសាទរការសម្រេចរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃយញ្ញបូជារបស់យ៉ូមគឺបញ្ជ (ហេព្រើរ ៩:១២) ពពែងគ្រោះ (ពេត្រុសទី១ ២:២៤) និងបង្គំមេត្តាករុណា (រ៉ូម ៣:២៥)។ ការអធិស្ឋានក្នុងពិធីរួបរួមបានកើនឡើងជាគ្រឿងក្រអូប (វិរណៈ ៨:៣-៤) ដែល បានបំពេញលេវីវិស័យ ១៦:១២-១៣។

ការតភ្ជាប់ទៅរាំងនន្ទ៖

- នំប៉័ងតំណាងឱ្យរូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ រាំងនន្ទដែលរំហែក (១កូរិនថូស ១១:២៤, ហេព្រើរ ១០:២០) ការបើកច្រកចូល (ហេព្រើរ ១០:១៩)។

ការតភ្ជាប់ទៅ ០០០០០;ផ្លូវ០០០០០;៖

- ពិធីរូបរូបកាយថាព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) ជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះវរបិតាតាមរយៈយញ្ញបូជារបស់ទ្រង់ (កូរិនថូសទី១ ១១:២៦)។

ការតភ្ជាប់ទៅមិលគីស្សាដែក៖

- នំប៉័ង និងស្រាបស់មិលគីស្សាដែក (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨) បង្ហាញពីធាតុផ្សំនៃការរូបរូម (ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៨) ដោយភ្ជាប់បច្ចុប្បន្នភាពមិលគីស្សាដែករបស់ព្រះយេស៊ូវ (ហេព្រើរ ៧:១៧) ទៅនឹងសេចក្តីសញ្ញាថ្មី (កូរិនថូសទី១ ១១:២៥)។

ការតភ្ជាប់ទៅវិញ្ញាណ៖

- ពិធីរូបរូមរំពងក្នុងអង្គការយល់ដឹងឡើងវិញជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (១កូរិនថូស ៦:១៩) ជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណទំនាក់ទំនង (កិច្ចការ ២:១៧-១៨) ប៉ុន្តែមិនបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណដែលមកតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ការប្រែចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ (កិច្ចការ ២:៣៨)។

១០. អបអរសាទរទិវាយ៉ូមគីបញ្ចរជាមួយនឹងពិធីរូបរូម

ការប្រារព្ធពិធី ០០០ ០០០០០០ តាមរយៈការរូបរូមបញ្ចូលប្រធានបទទាំងអស់៖

□ ការរៀបចំ៖

- ចូរប្រែចិត្ត ហើយពិនិត្យមើលខ្លួនឯង (កូរិនថូសទី១ ១១:២៨) ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីទុក្ខវេទនារបស់យ៉ូមគីបញ្ចរ (លេវីវិន័យ ១៦:២៩)។
- សូមសញ្ជឹងគិតអំពីការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវ (ហេព្រើរ ៩:១២) ដែលបានបំពេញព្រះលោហិតរបស់ថ្ងៃយ៉ូមគីបញ្ចរ (លេវីវិន័យ ១៦:១៤-១៥)។

□ ការអានព្រះគម្ពីរ៖

- លេវីវិន័យ ១៦: ពិធីរបស់យ៉ូមគីបញ្ចរ។
- លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨-២០: នំប៉័ង និងស្រាបស់មិលគីស្សាដែក។
- ម៉ាថាយ ២៧:៥០-៥១៖ រាំងនន្ទកំពុងរំហែក។
- ហេព្រើរ ៧:១-១៧៖ តំណែងជាសង្ឃរបស់មិលគីស្សាដែក។
- ហេព្រើរ ៩:១-១៤, ៩:៨: ដែនកំណត់នៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់។
- ហេព្រើរ ១០:១៩-២២: រាំងនន្ទរំហែក និងផ្លូវចូល។
- យ៉ូហាន ១៤:៦: ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ»។
- កិច្ចការ ២:១៧-១៨: ការទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះវិញ្ញាណ។
- ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៨, កូរិនថូសទី១ ១១:២៣-២៥: ការបង្កើតសមាគមមួយ។

□ ការអធិស្ឋានជាគ្រឿងក្រអូប៖

- ចូរអធិស្ឋានអរព្រះគុណ សារភាព និងអង្វរ (វិវរណៈ ៥:៨, ៨:៣-៤) ដោយអុជឆ្នុបនៅថ្ងៃយ៉ូមគីបញ្ចរ (លេវីវិន័យ ១៦:១២-១៣)។ ចូរស្វែងរកការណែនាំពីព្រះវិញ្ញាណ រួមទាំងតាមរយៈសុបិន ការនិមិត្ត និងវិវរណៈ (កិច្ចការ ២:១៧-១៨, យ៉ូហាន ១៦:១៣)។

□ ការចូលរួមក្នុងពិធីរូបរូម៖

- ❑ **នំប៉ុង៖** បរិភោគ ដោយនឹកឃើញដល់រូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ ស្បែកមុខដែលរហែក (កូរិនថូសទី១ ១១:២៤, ហេព្រើរ ១០:២០) «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) និងនំប៉ុងរបស់ម៉ិលគីស្សាដែក (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨)។ សូមអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់ការទ្រាំទ្រនឹងអំពើបាប (ពេត្រុសទី១ ២:២៤)។
- ❑ **ពែង៖** ផឹក អបអរសាទរព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ សេចក្តីសញ្ញាថ្មី (កូរិនថូសទី១ ១១:២៥, រ៉ូម ៣:២៥) និងស្រាបស់ម៉ិលគីស្សាដែក (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨)។ សរសើរតម្កើងទ្រង់សម្រាប់ការប្រោសលោះដីអស់កល្បជានិច្ច (ហេព្រើរ ៩:១២)។
- ❑ **ចូរសញ្ជឹងគិតអំពីការក្លាយជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ** (១កូរិនថូស ៦:១៩) ដែលបានបន្សុទ្ធដោយយញ្ញបូជារបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៩:១៤)។

❑ **សេចក្តីប្រកាស៖**

- ❑ **ប្រកាសពីការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ** (កូរិនថូសទី១ ១១:២៦) រាំងននដែលរហែក បញ្ចេញភាពម៉ិលគីស្សាដែករបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៧:១៧) និងគួរនាទីរបស់ទ្រង់ជា «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) ដែលបំពេញបុណ្យយុគីព្វរ (ហេព្រើរ ១០:១០)។

❑ **ការហៅដំណឹងល្អ៖**

- ❑ **សូមចែកចាយកិច្ចការ ២:៣៨, យ៉ូហាន ១៤:៦ និងរ៉ូម ១០:៩** ដោយអញ្ជើញអ្នកមិនជឿឲ្យមានជំនឿ ការប្រែចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីទទួលព្រះវិញ្ញាណ (កិច្ចការ ២:៣៨) ហើយចូលទៅក្នុង «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦)។

❑ **សហគមន៍ និងការគោរពបូជា៖**

- ❑ **ចែករំលែកការរួបរួមជាមួយអ្នកជឿ** ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើសាមគ្គីភាពជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (១កូរិនថូស ១០:១៧, អេភេសូរ ២:២១-២២)។ ច្រៀងសរសើរតម្កើង ឬអានទំនុកតម្កើង ២២, អេសាយ ៥៣ ឬទំនុកតម្កើង ១៤១:២ ដោយភ្ជាប់ទៅនឹងប្រធានបទនៃពិធីបុណ្យយុគីព្វរ។

❑ **ការប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះភាពបរិសុទ្ធ៖**

- ❑ **ក្នុងនាមជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ** (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩) ចូរប្តេជ្ញាចិត្តលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ (កូរិនថូសទី១ ៦:២០) ថ្វាយដីរិតជា «យញ្ញបូជារបស់» (រ៉ូម ១២:១) ដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ (រ៉ូម ៨:១៤) រួមទាំងការទំនាក់ទំនងរបស់ទ្រង់ (កិច្ចការ ២:១៧-១៨)។

ការភ្ជាប់ទៅម៉ិលគីស្សាដែក៖

- ❑ **នំប៉ុង និងស្រាទំពាំងបាយជូរនៃពិធីរួបរួម** បន្តិសំឡេងដង្វាយរបស់ម៉ិលគីស្សាដែក (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨) ដែលពង្រឹងភាពជាបូជាចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវ (ហេព្រើរ ៧:១៧) និងសេចក្តីសញ្ញាថ្មី (កូរិនថូសទី១ ១១:២៥)។

១១. ផលវិបាកនៃការរហែកស្បែកមុខ

ការរហែករាំងនន ដែលជារូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ (ហេព្រើរ ១០:២០) ប៉ះពាល់ដល់ការរួបរួម និងការចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈធាតុផ្សំនៃពិធីបុណ្យយុគីព្វរ

❑. **សង្ឃជាន់ខ្ពស់ និង បញ្ចេញភាពម៉ិលគីស្សាដែក៖**

- ❑ **យ៉ុមគីព្វរ៖** សម្តេចសង្ឃបានចូលពីក្រោយរាំងនន (លេវីវីនីយ ១៦:២)។
- ❑ **ការរហែករាំងនន៖** ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវបានរហែករាំងនន (ហេព្រើរ ១០:២០) ហើយការយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៩:២៤) ជាសង្ឃម៉ិលគីស្សាដែក (ហេព្រើរ ៧:១៧)។
- ❑ **ផលប៉ះពាល់៖** ពិធីរួបរួមអបអរសាទររូបកាយរបស់ទ្រង់ ស្បែកមុខដែលរហែក (កូរិនថូសទី១ ១១:២៤) និងបញ្ចេញភាពដីអស់កល្បរបស់ទ្រង់ ដោយផ្តល់សិទ្ធិចូលប្រើប្រាស់ (ហេព្រើរ ៧:២៥)។

❑. **យញ្ញបូជា/ពពែរងទុក្ខ៖**

- ❑ **យ៉ុមគីព្វរ៖** ឈាមត្រូវបានលាងជម្រះជាបណ្តោះអាសន្ន (លេវីវីនីយ ១៦:១៥-២២)។
- ❑ **ការរហែករាំងនន៖** រូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានឆ្លុះជារៀងរហូត (ហេព្រើរ ១០:២០, ៩:២៦)។
- ❑ **ផលប៉ះពាល់៖** នំប៉ុង និងពែងនៃពិធីរួបរួមប្រកាសពីយញ្ញបូជានេះ (កូរិនថូសទី១ ១១:២៤-២៦)។

❑. **ធ្មប់ជាការអធិស្ឋាន៖**

- ❑ **យ៉ុមគីព្វរ៖** ធ្មប់បានការពារសង្ឃ (លេវីវីនីយ ១៦:១២-១៣)។

- ការរំហែករាំងនន៖ ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកជឿឡើងតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ (ហេព្រើរ ១០:២២, វិវរណៈ ៨:៣-៤)។
- ផលប៉ះពាល់៖ ពិធីបុណ្យរួមមានការអធិស្ឋានជាគ្រឿងក្រអូប (ទំនុកដំកើង ១៤១:២) ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីលទ្ធភាពចូល។

០. អ្នកជឿជាប្រាសាទ៖

- យ៉ូមគីព្តួរ៖ រោងឧបោសថគឺជាលំនៅរបស់ព្រះ (លេវីវិទ្យុ ១៦:១៦)។
- ការរំហែករាំងនន៖ ការបូជារបស់ព្រះយេស៊ូវធ្វើឱ្យអ្នកជឿក្លាយជាព្រះវិហារ (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩, ហេព្រើរ ៩:១៤)។
- ផលប៉ះពាល់៖ ការរួបរួមពង្រឹងអត្តសញ្ញាណនេះ (កូរិនថូសទី១ ១០:១៦)។

០. ការចូលទៅកាន់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖

- យ៉ូមគីព្តួរ៖ គ្មានវិញ្ញាណណាសណ្ឋិតនៅក្នុងទេ (ហេព្រើរ ៩:៩-១០)។
- ការរំហែករាំងនន៖ ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ អនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណគង់នៅក្នុងយើងតាមរយៈការប្រើចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (កិច្ចការ ២:៣៨ អេភេសូរ ១:១៣)។ ព្រះវិញ្ញាណទំនាក់ទំនង រួមទាំងតាមរយៈសុបិន ការនិមិត្ត និងវិវរណៈ (កិច្ចការ ២:១៧-១៨)។
- ផលប៉ះពាល់៖ ការរួបរួមរំលឹកឡើងវិញនូវការយល់ដឹងអំពីការចូលទៅកាន់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩) ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណត្រូវបានទទួលតាមរយៈជំនឿ ការប្រើចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក មិនមែនគ្រាន់តែការរួបរួម ឬការរំហែករាំងននៈនោះទេ (កាឡូទី ៣:២)។

០. ការសម្អាត និងការផ្សះផ្សា៖

- យ៉ូមគីព្តួរ៖ ឈាមបានបន្សុទ្ធជាបណ្តោះអាសន្ន (លេវីវិទ្យុ ១៦:៣០)។
- ការរំហែករាំងនន៖ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្អាតជារៀងរហូត (ហេព្រើរ ៩:១៤, រ៉ូម ៥:១០)។
- ផលប៉ះពាល់៖ ពែងនៃពិធីបុណ្យអបអរសាទររៀងនេះ (កូរិនថូសទី១ ១០:១៦)។

០. សម្រាក និង បរិសុទ្ធ៖

- យ៉ូមគីព្តួរ៖ អ៊ីស្រាអែលបានសម្រាក (លេវីវិទ្យុ ១៦:២៩)។
- ការរំហែករាំងនន៖ ព្រះយេស៊ូវផ្តល់នូវការសម្រាក (ហេព្រើរ ៤:៩-១០) ដោយអំពាវនាវឱ្យមានបរិសុទ្ធ (ហេព្រើរ ១០:២២)។
- ផលប៉ះពាល់៖ ការរួបរួមតម្រូវឱ្យមានការពិនិត្យខ្លួនឯង (កូរិនថូសទី១ ១១:២៨)។

ការតភ្ជាប់ទៅ ០០០០០;ផ្តល់០០០០០;៖

- រាំងននៈដែលរំហែកនោះគឺជា «ផ្លូវថ្មី ហើយមានជីវិត» (ហេព្រើរ ១០:២០) ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ (យ៉ូហាន ១៤:៦) ជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះវរបិតា។

ការតភ្ជាប់ទៅមិលគីស្សាដែក៖

- រាំងននៈដែលរំហែកនោះ គឺរូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ តម្រឹមនឹងបញ្ចេញពិសាមិលគីស្សាដែករបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៧:១៧) ដែលនាំប៉ុង និងស្រាវនៃពិធីបុណ្យចម្លងជាតំណាង (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨)។

១២. ការសំយោគទ្រឹស្តីសាសនា

ការរំហែករាំងននៈ (ហេព្រើរ ១០:២០) ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) និងបញ្ចេញពិសាមិលគីស្សាដែករបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៧:១៧) បានបំពេញបុណ្យយ៉ូមគីព្តួរ (លេវីវិទ្យុ ១៦ ហេព្រើរ ៩:៨)៖

- ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ»៖ ផ្លូវផ្តាច់មុខទៅកាន់ព្រះវរបិតា ដែលបង្ហាញនៅក្នុងរូបកាយដែលរំហែករបស់ទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៤:៦, ហេព្រើរ ១០:២០) និងបញ្ចេញពិសាមិលគីស្សាដែក (ហេព្រើរ ៧:២៥)។
- បញ្ចេញពិសាមិលគីស្សាដែក៖ តំណាងឲ្យបញ្ចេញពិសាមិលគីស្សាដែករបស់ព្រះយេស៊ូវ និងនាំប៉ុង និងស្រាវទំពាំងបាយជូរនៃពិធីបុណ្យចម្លង (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨, ហេព្រើរ ៧:៣) ដែលលើសពីលំដាប់លេវីរបស់យ៉ូមគីព្តួរ (ហេព្រើរ ៧:១១)។

- ការហែករាំងនន៖ បើកផ្លូវចូលទៅជិតព្រះ (ហេព្រើរ ១០:១៩) បំពេញការចូលដីតឹងរឹងរបស់យ៉ូមគីពួរ (លេវីវីនីយ ១៦:២)។
- ការទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ អនុញ្ញាតដោយសេចក្តីជំនឿ ការប្រែចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (កិច្ចការ ២:៣៨) រួមទាំងសុបិន ការនិមិត្ត និងវិវរណៈ (កិច្ចការ ២:១៧-១៨) ណែនាំក្នុង «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៦:១៣)។
- ការចូលទៅជិតព្រះជាម្ចាស់ដោយត្រឹមត្រូវ៖ តាមរយៈ «ផ្លូវ» (អេភេសូរ ២:១៨, ហេព្រើរ ១០:២២) ដែលសម្របសម្រួលដោយព្រះវិញ្ញាណ (រ៉ូម ៨:១៥)។
- ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក៖ ការចាប់ផ្តើមម្តងម្កាលចូលទៅក្នុង «ផ្លូវ» (រ៉ូម ៦:៣-៤ អេភេសូរ ៤:៥) ដោយប្រទានព្រះវិញ្ញាណ (កិច្ចការ ២:៣៨)។
- ពិធីរួបរួម៖ អបអរសាទរការហែករាំងននៈ «ផ្លូវ» និងធាតុរបស់មិលគីស្សាដែក (កូរិនថូសទី១ ១១:២៤-២៦ លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨) ដោយបើកផ្លូវចូលជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធឡើងវិញ (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩)។
- ឆ្លបជាការអធិស្ឋាន៖ ព្រះវិញ្ញាណប្រទានអំណាចដល់ការអធិស្ឋាន (រ៉ូម ៨:២៦) ដោយបំពេញតាមការដុតឆ្ងរបស់ថ្ងៃយ៉ូមគីពួរ (វិវរណៈ ៨:៣-៤)។
- អ្នកជឿជាព្រះវិហារ៖ យញ្ញបូជារបស់ព្រះយេស៊ូវធ្វើឱ្យអ្នកជឿជាព្រះវិហារ (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩) ដែលសណ្ឋិតនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ (អេភេសូរ ២:២២)។
- ភាពខុសគ្នាសំខាន់ៗពីយ៉ូមគីបញ្ចុះ
 - ការចូលប្រើប្រាស់៖ សកល (ហេព្រើរ ១០:១៩) ទល់នឹង វិតត្យិត (លេវីវីនីយ ១៦:២)។
 - ភាពអចិន្ត្រៃយ៍៖ អស់កល្យជានិច្ច (ហេព្រើរ ១០:១០) ទល់នឹង ប្រចាំឆ្នាំ (លេវីវីនីយ ១៦:៣៤)។
 - ទីតាំង៖ អ្នកជឿជាព្រះវិហារ (១កូរិនថូស ៦:១៩) ទល់នឹងរោងឧបោសថរូបកាយ។
 - វិសាលភាព៖ សកល (១យ៉ូហាន ២:២) ទល់នឹង ជាក់លាក់ចំពោះអ្វីស្រាវអែល។

១៣. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ព្រះយេស៊ូវជា «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៤:៦) បញ្ជូនជិតភាពមិលគីស្សាដែករបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៧:១៧) និងការហែករាំងននៈ (ហេព្រើរ ១០:២០) បំពេញបុណ្យយ៉ូមគីពួរ (លេវីវីនីយ ១៦) ដោយបើកផ្លូវចូលដីអស់កល្យជានិច្ចទៅកាន់វត្តមានរបស់ព្រះ (ហេព្រើរ ១០:១៩)។ ទំប៉ុង និងស្រាបស់មិលគីស្សាដែក (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨) បង្ហាញពីការរួបរួមគ្នា ដោយអបអរសាទររូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ (កូរិនថូសទី១ ១១:២៤-២៥) ជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះវរបិតា។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទទួលបានតាមរយៈជំនឿ ការប្រែចិត្ត និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (កិច្ចការ ២:៣៨) ទំនាក់ទំនងតាមរយៈសុបិន ការនិមិត្ត និងវិវរណៈ (កិច្ចការ ២:១៧-១៨) ណែនាំអ្នកជឿក្នុង «ផ្លូវ» (យ៉ូហាន ១៦:១៣) និងធានាការចូលប្រើប្រាស់ត្រឹមត្រូវ (អេភេសូរ ២:១៨)។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកផ្តួចផ្តើមផ្លូវនេះ (រ៉ូម ៦:៣-៤) ខណៈពេលដែលការរួបរួមប្រកាសវា (កូរិនថូសទី១ ១១:២៦) ធ្វើឱ្យអ្នកជឿថ្មីជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (កូរិនថូសទី១ ៦:១៩)។ ការប្រារព្ធពិធីយ៉ូមគីបញ្ចុជជាមួយនឹងការរួបរួមបង្រួបបង្រួមសេចក្តីពិតទាំងនេះ ដោយអញ្ជើញមនុស្សទាំងអស់ឱ្យដើរតាម «មាត់» តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ។